

Sygn. akt VIII **Pa 228/18**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska (spr.)
Sędziowie:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek SSR del. Magdalena Kimel
Protokolant:	Ewa Gambuś

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2019r. w Gliwicach

sprawy z powództwa S. K.

przeciwko Państwowej Szkole Muzycznej I Stopnia im. I.J. P.

o przywrócenie do pracy

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 8 października 2018 r. **sygn. akt** IV P 357/18

- 1) oddala apelację;
- 2) odstępuje od obciążania powoda kosztami zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

(-) SSR del. Magdalena Kimel (-) SSO Grażyna Łazowska (spr.) (-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt VIII Pa 228/18

UZASADNIENIE

Powód S. K. domagał się od pozwanej Państwowej Szkoły Muzycznej I Stopnia im. I. J. P. w T. przywrócenia do pracy, bowiem nie zgodził się na dokonaną oceną jego pracy.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu podnosząc, że uzyskanie negatywnej oceny pracy skutkowało koniecznością rozwiązania stosunku pracy powoda.

Sąd Rejonowy w T.wyrokiem z dnia 8.10.2018r. oddalił powództwo i obciążył powoda kosztami zastępstwa procesowego pozwanej.

Sąd pierwszej instancji ustalił, że powód był zatrudniony u pozwanej jako nauczyciel gry na saksofonie. Powód uzyskał awans zawodowy jako nauczyciel mianowany, jednak wobec braku możliwości zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy zatrudniony pracował na podstawie umowy na czas nieokreślony.

W pozwanej szkole opracowana została procedura oceny pracy nauczycieli i wprowadzone kryteria oceniania pracy nauczycieli. Pismem z dnia 1 marca 2018 roku powód został poinformowany, że w II półroczu roku szkolnego 2017/2018 zostanie dokonana ocena pracy powoda. W dniu 21 maja 2018r. przygotowano projekt oceny pracy powoda, która okazała się negatywna i zapoznano z nią powoda, pouczając o prawie wniesienia uwag i zastrzeżeń w terminie 7 dni.

Pismem z 28 maja 2018r. powód poinformował, że z uwagi na liczne błędy formalne oraz szereg innych nieścisłości nie jest w stanie jednoznacznie i w sposób właściwy odnieść się do przedstawionej oceny pracy, z którą się nie zgadza, wobec czego pozwana wskazała, że zajęciach winien stawić się w sprawie sprostowania oceny pracy.

Jak dalej ustalił Sąd Rejonowy powód pojawił się na spotkaniu, w których oprócz dyrekcji uczestniczył również przedstawiciel związku zawodowego, przedstawił jedynie zarzuty dotyczące błędnej podstawy prawnej i pomyłki w dacie dokonania ostatniej oceny, a także wpisu dotyczącego jednej uczennicy, którego nie powinno się brać pod uwagę z uwagi na odległy termin od okresu ocenianego. Powód zaproponował również zawarcie ugody z pracodawcą.

W dniu 30 maja 2018r. pozwana sporządziła ocenę pracy powoda, którą oceniła negatywnie. Ocena pracy została powodowi doręczona w dniu 30 maja 2018r. i został on pouczony o prawie do złożenia odwołania do organu sprawującego nadzór nad szkołą.

Odwołanie zostało wniesione przez powoda w dniu 13 czerwca 2018r. Zespół (...) w Centrum (...) w W. rozpoznał odwołanie w dniu 10 lipca 2018r. i podtrzymał negatywną ocenę pracy powoda.

Według dalszych ustaleń Sądu Rejonowego, pozwana pismem z 19 lipca 2018r. na podstawie art. 27 ust. 3 w związku z art. 23 ust. 1 pkt 5 Karty Nauczyciela rozwiązała z powodem stosunek pracy z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, tj. ze skutkiem na 31 października 2018r., wskazując jako przyczynę uzyskanie przez powoda negatywnej oceny pracy dokonanej na zasadach i w trybie art. 6a Karty Nauczyciela. Powód otrzymał wypowiedzenie w dniu 24 lipca 2018r.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd pierwszej instancji uznał, że powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na początku rozważań, Sąd Rejonowy wskazał, że zgodnie z art. 6a ustawy Karta Nauczyciela praca nauczyciela podlega ocenie, której dokonuje się: po zakończeniu stażu na stopień nauczyciela mianowanego; po zakończeniu dodatkowego stażu; co 3 lata pracy w szkole od dnia uzyskania stopnia nauczyciela mianowanego. Ocena pracy nauczyciela mianowanego może być także dokonana w każdym czasie, nie wcześniej jednak niż po upływie roku od dokonania oceny poprzedniej, z inicjatywy dyrektora szkoły. Ocenę pracy ustala się po zapoznaniu nauczyciela z jej projektem oraz wysłuchaniu jego uwag i zastrzeżeń. Od ustalonej oceny pracy, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, przysługuje: nauczycielowi - prawo wniesienia odwołania, za pośrednictwem dyrektora szkoły, do organu sprawującego nadzór pedagogiczny nad szkołą, a w przypadku nauczycieli placówek doskonalenia nauczycieli - prawo wniesienia odwołania, za pośrednictwem dyrektora placówki, do kuratora oświaty. Odwołanie albo wnioski o ponowne ustalenie oceny pracy rozpatruje zespół oceniający powołany przez organ sprawujący nadzór pedagogiczny. Ocena pracy ustalona przez organ powołany do nadzoru pedagogicznego jest ostateczna.

Sąd Rejonowy ustalił, że w rozpoznawanej sprawie dokonanie oceny pracy powoda nastąpiło z inicjatywy dyrektora placówki. W sporządzonej w dniu 30 maja 2018r. ocenie pracy, powód został oceniony negatywnie. Jego odwołanie

zostało rozpoznane przez organ sprawujący nadzór nad pozwaną szkołą, który podtrzymał negatywną ocenę pracy powoda, co oznacza, że ocena ta jest ostateczna.

Zgodnie z art. 27 ust. 3 Karty Nauczyciela do rozwiązania stosunku pracy z nauczycielem zatrudnionym na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony stosuje się również przepisy art. 23 ust. 1 pkt 2, 3, 5 i 6, ust. 2 pkt 3, 5 i 6 oraz ust. 3-5.

Zgodnie zaś z art. 23 ust. 1 pkt 5 Karty Nauczyciela stosunek pracy z nauczycielem zatrudnionym na podstawie mianowania ulega rozwiązaniu w razie uzyskania negatywnej oceny pracy dokonanej w trybie i na zasadach określonych w art. 6a.

Dalej Sąd Rejonowy powołał się na wyrok Sądu Najwyższego z 14 stycznia 2013 r., I PK 160/12, LEX nr 1352917 gdzie wskazano, że sąd nie tylko formalnie, ale także merytorycznie powinien rozpatrzyć, czy rozwiązanie stosunku pracy z pedagogiem było słuszne, oraz wyrok Sądu Najwyższego z 29 czerwca 2000r., I PKN 710/99, OSNP 2002/1/6, gdzie wskazano, że sąd pracy rozpatrujący powództwo o przywrócenie do pracy kontroluje prawidłowość i rzetelność negatywnej oceny nauczyciela zatrudnionego na czas nieokreślony jako przesłanki rozwiązania umowy o pracę na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 5 w związku z art. 6a i art. 27 ust. 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela.

Sąd pierwszej instancji stwierdził, że analiza dokumentów zawartych w aktach osobowych powoda, w tym oceny pracy powoda wskazuje, że ocena pracy nie ma charakteru dowolnego. Z akt osobowych wynika, że powód w dłuższej perspektywie czasowej wykazywał już oznaki niewłaściwego wykonywania obowiązków pracowniczych. Dodatkowo przed sporządzeniem oceny praca powoda pod względem merytorycznym była oceniana przez specjalistę w klasie saksofonu i ocena ta również wypadła negatywnie. W konsekwencji, zdaniem Sądu Rejonowego, ocena negatywna pracy powoda jest rzetelna i prawidłowa, tym bardziej, była oceniana w oparciu o znane pracownikowi obiektywne kryteria oceny.

Sąd pierwszej instancji wskazał również, że zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z 4 listopada 2014r., II PK 17/14, OSNP 2016/4/44 przepis art. 23 ust. 2 pkt 5 Karty Nauczyciela dotyczy jedynie pośrednio terminu rozwiązania stosunku pracy w razie otrzymania przez nauczyciela negatywnej oceny pracy, gwarantując trzymiesięczny okres wypowiedzenia (po otrzymaniu negatywnej oceny), nie wyznacza natomiast czasowych granic złożenia oświadczenia woli o wypowiedzeniu stosunku pracy. Natomiast zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z 5 lutego 1998 r., I PKN 495/97, OSNP 1999/1/16 rozwiązując z nauczycielem mianowanym stosunek pracy na podstawie art. 23 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela pracodawca nie jest zobowiązany do przewidzianej w art. 38 KP konsultacji ze związkami zawodowymi.

W tych okolicznościach Sąd Rejonowy uznał, że wobec uzyskania negatywnej oceny pracy w trybie art. 6a Karty Nauczyciela powinnością pozwanej było zgodnie z art. 23 ust. 1 pkt 3 Karty Nauczyciela, stosowanym odpowiednio, rozwiązanie z nim stosunku pracy za wypowiedzeniem. Sąd Rejonowy uznał, że wypowiedzenie zostało dokonane formalnie prawidłowo, zaś merytorycznie było uzasadnione wobec zaistnienia przesłanki w postaci negatywnej oceny pracy powoda. W konsekwencji tych ustaleń, powództwo podlegało oddaleniu jako nieuzasadnione.

O kosztach postępowania Sąd pierwszej instancji orzekł na podstawie art. 98 kpc, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, zasądzając od powoda na rzecz pozwanej kwotę 180 zł, tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, wyliczoną na podstawie § 9 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód, zarzucając, że ;

- jego ocena pracy została dokonana z naruszeniem przepisów prawa dotyczących Karty Nauczyciela i przepisów uzupełniających określonych w rozporządzeniu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z 23 marca 2017r. (Dz.U.2017.709), a określonych m.in. w § 2.1 ustęp 2 i 3, § 4, § 6.1 ustęp 10 (z późn.zm), i rozporządzeniem (...) z 25

września 2018r. (Dz.U.2018.1955) w sprawie szczegółowych kryteriów i trybu dokonywania oceny pracy nauczycieli szkół artystycznych;

- wypowiedzenie umowy o pracę zostało dokonane z naruszeniem przepisów prawa tj. § 27 ustęp 1 Karty Nauczyciela.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty powód wniósł o uznanie wypowiedzenia za bezskuteczne i przywrócenie do pracy od 1 listopada 2018r., uznania roszczeń o wypłacenie wynagrodzenia od 1 listopada 2018r. do nadal za każdy miesiąc pozostawania bez pracy w wysokości 2353,22zł. oraz zwolnienia z kosztów postępowania sądowego w związku z trudną sytuacją materialną i zarejestrowaniem w Powiatowym Urzędzie Pracy w T..

Pozwana wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda jest nieuzasadniona i podlegała oddaleniu.

Sąd I instancji prawidłowo ustalił stan faktyczny, przeprowadził wystarczające dla rozstrzygnięcia sprawy postępowanie dowodowe, a następnie dokonał właściwej oceny zebranych dowodów i wyciągnął właściwe wnioski, które legły u podstaw wydania zaskarżonego wyroku. W konsekwencji, Sąd Okręgowy oceniając jako prawidłowe ustalenia faktycznie i rozważania prawne dokonane przez Sąd I instancji, uznał je za własne, co oznacza, że zbędnym jest ich szczegółowe powtarzanie w uzasadnieniu wyroku sądu odwoławczego.

Należy wskazać, że podniesione przez skarżącego w apelacji zarzuty nie wnoszą do sprawy żadnych nowych okoliczności faktycznych ani prawnych, które mogłyby stanowić podstawę do zmiany zaskarżonego orzeczenia.

Wbrew twierdzeniom apelującego pozwana zgodnie z obowiązującymi przepisami dokonała oceny jego pracy. Jak to wskazał Sąd Rejonowy, zgodnie z art. 6a ustawy Karta Nauczyciela w brzmieniu obowiązującym zarówno w dniu 1 marca 2018r. (kiedy to poinformowano powoda o zamiarze dokonania oceny jego pracy), jak i w maju 2018r. (kiedy przedstawiono mu projekt oceny, a następnie właściwą ocenę) dyrektor szkoły był uprawniony do wystąpienia z inicjatywą sporządzenia oceny nauczyciela mianowanego. W okresie tym obowiązywało rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z 23 marca 2017 r. w sprawie kryteriów i trybu dokonywania oceny pracy nauczycieli szkół artystycznych, trybu postępowania odwoławczego oraz składu i sposobu powoływania zespołu oceniającego (Dz.U.2017.709), które utraciło moc z dniem 1 września 2018r.

Zgodnie z § 2 ust. 3 tego aktu prawnego:

„ Dyrektor szkoły dokonuje oceny pracy nauczyciela, uwzględniając w szczególności:

- 1) poprawność merytoryczną i metodyczną prowadzonych zajęć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych, prawidłowość realizacji innych zadań wynikających ze statutu szkoły, w której nauczyciel jest zatrudniony, kulturę i poprawność języka, pobudzanie inicjatywy uczniów, zachowanie odpowiedniej dyscypliny uczniów na zajęciach;
- 2) zaangażowanie zawodowe nauczyciela: uzyskiwane wyniki w pracy, uczestnictwo w pozalekcyjnej działalności szkoły, udział w pracach sekcji, wydziałów lub zespołów nauczycielskich, podejmowanie innowacyjnych działań w zakresie nauczania, wychowania i opieki, zainteresowanie uczniem i jego środowiskiem, współpracę z rodzicami;
- 3) aktywność nauczyciela w doskonaleniu zawodowym lub działalności artystycznej;
- 4) działania nauczyciela w zakresie wspomagania wszechstronnego rozwoju ucznia, z uwzględnieniem jego możliwości i potrzeb;
- 5) kulturę osobistą oraz przestrzeganie porządku pracy: punktualność, pełne wykorzystanie czasu lekcji, właściwe prowadzenie dokumentacji.”

Jak wynika z akt osobowych powoda, ocena jego pracy została dokonana właśnie w oparciu o przedstawione wyżej kryteria, a zatem zarzut zastosowania przepisów, które weszły w życie dopiero we wrześniu 2018r. nie jest zasadny.

Mając na uwadze, że praca powoda została oceniona negatywnie, pozwana na mocy art. 23 ust.1 pkt. 5 Karty Nauczyciela miała podstawy do rozwiązania z nim stosunku pracy, a zatem nie naruszyła prawa materialnego. Zgodnie bowiem z tym przepisem, stosunek pracy z nauczycielem zatrudnionym na podstawie mianowania ulega rozwiązaniu w razie uzyskania negatywnej oceny pracy dokonanej w trybie i na zasadach określonych w art. 6a Karty Nauczyciela.

Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do zakwestionowania dokonanej oceny pracy powoda, bowiem została ona potwierdzona przez Zespół (...) w W., w skład którego wchodził m.in. naczelnik wydziału ds. nadzoru pedagogicznego, przedstawiciel Rady Pedagogicznej, przedstawiciel (...) i konsultant w zakresie gry na saksofonie. Należy zatem przyjąć, że praca powoda została oceniona w sposób kompleksowy tj, przez pracodawcę jako pracownika, a merytorycznie przez konsultanta jako nauczyciela i przez rodziców jako reprezentantów uczniów.

Reasumując, Sąd Rejonowy nie dopuścił się naruszenia prawa materialnego, wskazanego w apelacji, wobec czego Sąd Okręgowy na mocy art. 385 kpc oddalił apelację jako bezzasadną.

O kosztach postępowania Sąd drugiej instancji orzekł na mocy art. 102 kpc, mając na uwadze charakter sprawy i sytuację finansową powoda.

W tym stanie rzeczy, w oparciu o przywołane przepisy prawa Sąd drugiej instancji jak w sentencji.

(-) Sędzia del. Magdalena Kimel (-) Sędzia Grażyna Łazowska (spr.) (-) Sędzia Patrycja Bogacińska-Piątek